

ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
CABINET MINISTRU

2371B

002

05-03-2007

Nr. 23.487/2007 din.....

Stimate Domnule Deputat,

La interpelarea formulată de dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 2371B/2007, adresată ministrului justiției, referitoare la adresele pe care le primiți din partea cetățenilor, prin care aceștia își exprimă nemulțumire față de modul în care sunt tratați de către reprezentanții justiției, vă comunicăm, punctual, următoarele:

1. Dreptul judecătorilor și procurorilor la închirierea locuințelor de serviciu este un drept legal, prevăzut în statutul judecătorilor și procurorilor, conform dispozițiilor art. 79 alin. 6 din Legea nr. 303/2004.

Potrivit dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 27/2006, privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, judecătorii, procurorii și personalul asimilat acestora, precum și magistrații-asistenți au dreptul la atribuirea unei locuințe de serviciu dacă, în localitatea unde își desfășoară activitatea, aceștia, soțul/soția sau copiii aflați în întreținerea lor nu beneficiază de locuință proprietate personală ori nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale. (art. 22)

Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, cărora nu li s-a acordat locuință de serviciu, au dreptul, în condițiile articolului susmenționat, la compensarea diferenței dintre chiria ce s-ar stabili pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii.

Plafonul anual în limita căruia se poate deconta chiria se stabilește prin ordin comun al ministrului justiției, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 60 din Legea 303/2004, transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, asigurarea locuințelor de serviciu ori, după caz, decontarea chiriilor, sunt drepturi legale ale judecătorilor și procurorilor, respectându-se astfel dreptul fiecăruia de a-și alege liber localitatea în care dorește să își desfășoare activitatea, fiind o expresie a respectării dreptului la muncă al judecătorilor, procurorilor și personalului asimilat acestora.

2. Judecătoriile Moldova Nouă și Bozovici au fost înființate în baza Legii nr. 92/1992, pentru organizarea judecătorească, și au avut ca fundament Strategia Guvernului de apropiere a justițiabililor de sediul instanței, datorită poziționării geografice a localităților, acestea fiind izolate și greu accesibile.

De remarcat este, însă, că majoritatea cauzelor ce cad în competența acestor instanțe sunt cauze civile, și nu litigii de muncă, așa cum susțineți.

Totodată, alături de alte instanțe cu volum redus de activitate, aceste judecătorii fac obiectul studiului privind reorganizarea instanțelor, pe care Ministerul Justiției îl elaborează împreună cu Consiliul Superior al Magistraturii.

3. Potrivit art. 1 alin. 2 și 3 din Legea nr. 51/1995, profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România (U.N.B.R.). Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise, actele de constituire și de înregistrare ale acestora fiind nule de drept.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în decizia asupra admisibilității cererii nr. 24057/03 prezentată de Pompiliu Bota contra României, a declarat inadmisibilă cererea petentului și a statuat că Uniunea a fost instituită prin Legea nr. 51/1995 și ea urmărește un scop de interes general, respectiv promovarea unei asistențe juridice adecvate și, implicit, promovarea justiției însăși.

În consecință, profesia de avocat poate fi exercitată numai cu condiția îndeplinirii exigențelor prevăzute de Legea nr. 51/1995, potrivit căreia, profesia de avocat este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei, în limitele competențelor prevăzute de această lege, singura care reglementează această profesie.

În același timp, prin Legea nr. 255/2004, pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/1995, a fost prevăzut că, la data intrării în vigoare a acestei legi, persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza unor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

În momentul de față, singurul act normativ care reglementează organizarea și exercitarea profesiei de avocat este Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice altă modalitate de exercitare a acestei profesii, fiind considerată ilegală și sancționată potrivit legii.

Litigiile legate de aplicarea practică a prevederilor Legii nr. 51/1995 sunt de competența instanțelor judecătorești.

Față de actul normativ în vigoare, - ultimele modificări ale Legii nr. 51/1995 fiind adoptate de Parlament prin Legea nr. 255/2004 -, Ministerul Justiției nu poate întreprinde nici un alt demers, avocatura putând fi exercitată numai în condițiile Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu stimă,

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Monica-Luisa MACOVEI

✓

Domnului deputat Ioan ȚUNDREA